

**ת"פ 21746/04/17 - מדינת ישראל נגד איאד קרקור (עציר) -
בעצמו, נדאל שרוך (עציר) - בעצמו, בהגת רבעאה (עציר) - בעצמו, חליל
אלבטאט (עציר) - בעצמו**

בית משפט השלום בבאר שבע

30 אפריל 2017

ת"פ 21746-04-17 מדינת ישראל נ' קרקור(עציר) ואח'

מ"י 20436-04-17

20448-04-17

21489-04-17

מ"ת 21748-04-17

מספר פל"א 158991/2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שלומי שוחט

נגד

הנאשמים

1. איאד קרקור (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אריאתה מסלם
2. נדאל שרוך (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל
3. בהגת רבעאה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אריאתה מסלם.
4. חליל אלבטאט (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל

<

הכרעת דין בעניינם של הנאשמים 2 ו- 4

על יסוד הודאת הנאשמים 2 ו- 4, הנני מרשיע כל אחד מהם בכניסה שלא כדין לישראל.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ז, 30/04/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

גזר הדין בעניינם של הנאשמים 2 ו - 4 יינתן היום בשעה 13:30 יחד עם עניינם של הנאשמים 3 ו - 1. שב"ס מתבקשים להותיר את הנאשמים בהיכל בית המשפט.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ז, 30/04/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

החלטה בעניינם של הנאשמים 1 ו - 3 נדחה ליום 25.5.17 שעה 09:00.

הנאשמים יובאו לדיון באמצעות שב"ס.

ככל שהצדדים יסיימו התיק בפני כב' השופט ליבדרו, יודיעו על כך מבעוד מועד על מנת לייתר הבאתם בפני מותב זה.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ז, 30/04/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

גזר דין בעניינים של הנאשמים 2 ו- 4

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על פי האמור בעובדות כתב האישום, ביום 12.4.17, בכביש 31 בסמוך לצומת שוקת, שהו הנאשמים בישראל מבלי שהיה בידיהם אישור כניסה או שהיה כדין.

ב"כ המאשימה במסגרת הטענות לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה וכן סיכון לביטחון המדינה ושלומו הציבור. בשל כל אלה, סבורה המאשימה כי מתחם העונש נע בין חודש ל- 6 חודשים מאסר בפועל הכוללים את תקופת התנאי. בגדרי המתחם מתבקש ליתן משקל לעברם הפלילי. בהקשר לכך הפנה לכך שלנאשם 2 שתי הרשעות קודמות בכללן עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב ובעניינו של הנאשם מס' 4, לחובתו 10 הרשעות קודמות במגוון עבירות, לרבות בעבירות רכוש. עוד נטען כי המניע לעבירות שהיה הבלתי חוקית הינו כלכלי. משכך, יש להשית גם עיצום כספי שיפגע בכדאיות בביצוע העבירות הנ"ל.

ב"כ הנאשמים מנגד ביקש להסתפק בתקופת מעצרם, דבר העולה בקנה אחד עם המתחם שנקבע בהלכת אל הרוש ובפסיקות שניתנו בערכאות שונות בכל רחבי הארץ. מדובר בנאשמים שנכנסו לישראל מתוך מצוקה כלכלית ועל מנת לעבוד. גם אם לנאשמים הרשעות קודמות, הרי שעניינו של נאשם 4 יש ליתן הדעת לכך שהרשעתו האחרונה הינה מלפני כ- 5 שנים, כאשר עבר זה אינו כולל עבירות ביטחוניות. בעניינו של הנאשם 2 נטען כי מי שעברו מינורי ומצומצם כך שאין בפני עצמו כדי להחמיר על פני נאשמים המבצעים עבירות בנסיבות דומות. עצם השתת מאסר מותנה בן 18 ימים, מהווה את האבחנה המתבקשת מהלכת אל הרוש שדנה בעניינם של נעדרי עבר פלילי.

דין והכרעה:

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה בישראל. עוד ובעקפין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא מבחינה פוטנציאלית לפגיעה בביטחון של הציבור ורכושו.

עוד ביחס לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעצם כניסתו לישראל שלא כדין וההחמרה המתבקשת בעונשם של אלה נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 ות"פ 7206-12-15, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. כן ראה עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14. נימוקי בית המשפט בגזרי דין אלו יפים גם לעניינם של הנאשמים שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם.

את השיפור הנטען במצב הביטחוני אין לבחון רק באספקט של מקום ביצוע הפיגוע או מקום התרחשות האירוע הביטחוני (בשטחי הקו הירוק אם לאו). בהקשר לכך לא אחת מפגעים חוצים את הקו הירוק דווקא במחוז דרום ב"ג'ימבה" או בגזרת רמאדין, מקום בו לא קיימת גדר ובהמשך שמים פעמיהם צפונה לצורך מימוש זממם.

לאמור לעיל יש להוסיף את הנסיבות הקונקרטיות הנוגעות לשהייתם של הנאשמים בישראל, שהן לכשעצמם מצויות במדרג הנמוך של החומרה וזאת בשים לב לכך שלא נילוו לכניסתם עבירות נילוות. מדובר בכניסה לצורכי פרנסה שלא בטבורה של עיר.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד 7 חודשים מאסר בפועל הכוללים את תקופת התנאי.

בקביעת עונשם של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. עוד תילקח בחשבון מצוקתם הכלכלית אשר הביאה אותם "לגנוב את הגבול" בידיעה כי יכול ובשל כך ייתפסו ויועמדו לדין. המדובר בנאשמים תושבי השטחים אשר מעצרים ומאסרים קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרה, יש ליתן הדעת לכך שאין זו הסתבכותם הראשונה של הנאשמים בעבירות דומות ובכלל. ככל שהדבר נוגע לנאשם 2, הרי שלחובתו 2 הרשעות קודמות, האחת משנת 2014 בגין כניסה לישראל שלא כדין והשנייה משנת 2009 אף היא בגין כניסה לישראל שלא כדין לצד ביצוע עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב. במסגרת גזרי הדין הקודמים הנאשם ריצה פעמיים עונשי מאסר בפועל שלא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולחטוא פעם נוספת בעבירות דומות.

הדברים אמורים ביתר שאת בעניינו של הנאשם 4 שלחובתו עבר פלילי מכביד יחסית **הכולל 10 הרשעות קודמות**. חלק ניכר מהרשעות אלו (בין השנים 2007 - 1999) נוגע לביצוע עבירות פליליות שאינן חלק מתופעה שבחית בכללן עבירות של פריצה לרכב, התפרצות לבית מגורים, החזקת כלי פריצה. בגין הרשעות אלו, הנאשם ריצה מספר רב של עונשי מאסר, חלקם לתקופות ממושכות המגיעות לכדי שנה ויותר.

לצד הרשעות אלו לחובת הנאשם הרשעות מן השנים 2011 ו - 2012 בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לצד ביצוע עבירות שנועדו להכשיר את כניסתו ושהייתו בישראל ללא היתר. כך, במסגרת ת"פ 33471-07-11, נגזרו על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות כאדם אחר, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט. בדומה, בשנת 2012 נגזרו על הנאשם, 7 חודשים מאסר בפועל בגין כניסה לישראל שלא כדין שהביאה להפעלתו של מאסר מותנה בן 6 חודשים. עבר פלילי זה מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים, נוכח נפוצותן של העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

לא למיותר לציין כי במובנים רבים, הלכת אל הרוש אינה רלוונטית לנאשמים שבפני שכן כפי האמור בהלכה זו, ובאופן חריג, העדר עבר פלילי נלקח כחלק משיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם ולא קביעת העונש בגדרו.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 45 יום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 12.4.17.
- ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. 500 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 4.5.17.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 4 את העונשים הבאים:

- א. 3.5 חודשים שיימנו מיום מעצרו - 12.4.17.
- ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לחוק הכניסה לישראל.
- ג. 1,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 4.5.17.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ז, 30/04/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט